

Trobada de col·laboradors de la revista cultural elmuntanyenc

Date : 28/04/2016

Publicat el 28-04-2016

Text i fotografies: Marcel Albet Guinart

Diplomat en Biblioteconomia i Documentació per la UB, viatger, fotògraf i muntanyenc. Publica i comenta fotos de llocs poc coneguts de Barcelona a marcelalbet.com

El passat 21 d'abril a la sala d'actes del CMSC una colla de col·laboradors, lectors i amics ens vam trobar per celebrar el guardó que *El muntanyenc (ELM)* va rebre a la millor revista digital de temes de muntanya. Va ser durant el 33è Festival Internacional BBVA de Cinema de Muntanya celebrat a Torelló el novembre de 2015.

De dreta a esquerra Carme Artigas, Amàlia Roig, Enric Faura, Jaume Ferrández i Miquel Vilaplana, resumint la història de la revista

En Miquel Vilaplana, fundador i director d'*ELM* va fer un repàs de la trajectòria de la revista. El primer número en format paper és va publicar a l'octubre del 2009, el febrer del 2011 va sortir el número 7, el darrer. El novembre de 2012 *ELM* reprèn el seu camí, ara en format digital i una redacció renovada. A la presentació del nou *ELM* s'hi destacava la voluntat de ser una revista cultural capaç de promoure el debat i la reflexió en l'àmbit de les activitats de muntanya. Una visió contemporània del paisatge, les terres, les tradicions, els esports, la literatura, l'ecologia, els viatges, les reflexions més personals. Vilaplana va destacar que *ELM* és la continuació natural d'una tradició centenària a Catalunya, enllaça

amb les revistes que ja a mitjans del segle XIX -Verdaguer hi va col·laborar en més d'una- diferents entitats excursionistes van començar a publicar.

Assistents a la trobada

A continuació en Jaume Ferrández, muntanyenc de solvència contrastada, director de *Vèrtex* entre el 2008 i 2013, autor del *Diccionari de l'excursionisme català* (Enciclopèdia Catalana, 2001) i col·laborador d'*ELM* va presentar l'Enric Faura.

L'Enric Faura, entre altres és columnista de *Vèrtex*, ha publicat una munió de llibres i articles i diu que fa més de quaranta anys que puja muntanyes, i algunes les baixa esquiant, de Catalunya, els Pirineus i els Alps. Professionalment dedicat al món del llibre, durant cinc anys va mantenir molt actiu el seu blog personal Muntanya.net. Ha publicat uns quants articles a *ELM*.

En la seva intervenció, és podrà llegir sencera en aquesta revista, va destacar alguns trets que fan d'*ELM* una publicació singular. Sosté Faura que *ELM* ha cobert un buit: cada vegada és troba més a faltar el vessant cultural de la pràctica de la muntanya, competició i esport extrem ara ho acaparen tot. Una publicació digital, Internet ho permet, té molts avantatges, i algun inconvenient; la xarxa està saturada d'informació, d'imatges, de notícies, de soroll, cal trobar les maneres d'atraure i mantenir els lectors. Crear comunitat, *ELM* ho està aconseguint, crear complicitats entre lectors, prescriptors, editors, i de simpatitzats. De cara el futur, captar l'atenció de la gent jove, que hi trobin el seu espai amb les pròpies maneres d'expressió i comunicació, que *ELM* sigui l'àgora del present i del futur. Una mena d'ateneu virtual del segle XXI capaç de traspasar les fronteres mentals i físiques més immediates.

Per finalitzar, Carme Artigas membre del consell de redacció d'*ELM* i en el seu nom va fer entrega del premi en forma de placa a Amàlia Roig, sot-presidenta del CMSC i responsable de la Secció de Cultura.

Entrega del trofeu al Club

A continuació adjuntem el text de la intervenció de l'Enric Faura a la trobada de col·laboradors:

el muntanyenc

Benvolguts amics,

Ens trobem aquí avui per celebrar el premi atorgat a El muntanyenc al darrer festival de Torelló del passat mes de novembre de 2015. Des de la redacció de la revista m'han encarregat a mi que digui unes paraules, però m'agradaria pensar que aquestes ratlles que he preparat poden ser compartides per tots vosaltres. Intentaré ser breu.

La història d'El muntanyenc ens l'explicaran, per tant, no em repeteixo.

I en aquesta celebració m'agradaria destacar diversos aspectes, resumits en un senzill decàleg:

0-. Buit. El muntanyenc ha cobert un buit. Curiosament i malauradament s'estava i s'està produint un buit en el món de la muntanya, que és el seu vessant cultural. Potser perquè ara allò *mainstream* és l'esport i la competició, potser per les dificultats de renovació, potser pel baix nivell cultural mitjà, però la realitat és que hi ha un buit que El muntanyenc intenta cobrir.

I ho fa donant un espai a iniciatives inconnexes, aïllades i individuals que hi ha, però que no tenen un lloc on trobar-se. I El muntanyenc ha esdevingut el seu referent. Serveix per aplegar esforços dispersos, aixoplugar veus una mica deseparades i aconseguir una mica de massa crítica cultural.

1- Línia editorial: La línia editorial d'Elmuntanyenc és clara, alhora que oberta i flexible. Crec que es podria definir com una revista de cultura de muntanya en el seu sentit més ampli, des del territori a l'esport, de la geografia al viatge, de la llengua a l'art, de la reflexió a la creació, sempre amb una visió moderna i actualitzada. Em sembla que podem afirmar que a Elmuntanyenc hi cap quasi tot i res li és aliè. Àmplia vocació temàtica amb uns eixos clars.

2- Reivindicació de la cultura excursionista. M'agradaria destacar un aspecte que no ens hauria de passar per alt. En una època on l'excursionisme i els esports de muntanya han tingut una clara evolució cap a la pràctica merament esportiva i competitiva deixant de banda la tradició i uns valors que els han marcat, s'alça una veu que intenta mantenir viva la tradició cultural de l'excursionisme català i dels esports de muntanya, amb una filosofia que va més enllà de la mera pràctica esportiva, sense rebutjar-la tanmateix, i que respon a uns antecedents i raons més profundes. La cultura excursionista de muntanya dóna una determinada i molt peculiar manera de mirar el món, la muntanya i l'esport. I això traspua aquí. I això converteix Elmuntanyenc en una anomalia, una felicitat anomalia i en una *rara avis*.

Per tant crec que podem afirmar que Elmuntanyenc enllaça amb la tradició de l'excursionisme català més clàssic, que uneix cultura en un sentit ampli amb llengua i país, amb una posada al dia.

3- Revista en línia. Elmuntanyenc és possible perquè existeix Internet. És a dir, en paper ja no seria possible i a la xarxa hi té un espai. Per tant s'adapta als temps actuals, amb les seves grandeses i servituds. Això li dóna una gran capacitat de comunicació i d'arribar a molts destinataris, saltant fronteres si s'escau, molt més que en paper, alhora que planteja els problemes que tenen altres publicacions similars. Internet és la seva gran virtut, i alhora el seu perill.

Elmuntanyenc s'ha d'adaptar al mitjà d'Internet, i per tant ser viu, dinàmic, àgil, en constant evolució, que permeti interactuar i actualitzar-se. Això que és molt fàcil d'escriure exigeix un gran esforç de redacció i provoca un desgast important.

Elmuntanyenc té el repte de la visibilitat i de donar-se a conèixer. En una economia de l'atenció aconseguir la lectura dels interessats no és gens fàcil, ja que la competència pel temps de lectura és ferotge.

4- Elmuntanyenc ha de ser una comunitat. Per la seva línia temàtica, pel tipus de lector, per l'àmbit territorial i lingüístic crec que Elmuntanyenc és el germen d'una comunitat. I podrà existir, sobreviure i expandir-se si aconsegueix esdevenir i consolidar una comunitat. Una comunitat de lectors, una comunitat de prescriptors i una comunitat d'editors, a més a més d'una comunitat de simpatitzants. Si tothom rema en la mateixa direcció i amb el mateix esperit hi haurà futur. Una comunitat que vagi més enllà i transcendeixi l'entitat mare, com ja passa, estigui oberta a tot el món excursionista i de cultura i no es marqui límits. Una comunitat virtual, però que s'haurà de plantejar algun cop una certa desvirtualització, una trobada com la d'avui, futures trobades de lectors, accions per aconseguir més lectors, actuacions per a donar-se a conèixer.

Crec que la clau de tots els que avui estem aquí i dels lectors i simpatitzants d'Elmuntanyenc es compromet'ns a ampliar aquesta comunitat, obrint-la als nostres coneguts i amiguets, als nostres cercles, a les nostres entitats, fent proselitisme, promoció i difusió. I un aspecte que no hauríem d'oblidar és intentar obrir-lo a les noves generacions, a la gent jove, amb els seus interessos i inquietuds, que potser no sempre sabrem apreciar o entendre, però que han de marcar el camí de futur.

5- Reptes de futur. Avui estem de celebració del camí fet fins aquí, però cal mirar endavant i preparar el futur. Com es pot escriure el futur d'Elmuntanyenc?

1. Ens volem imaginar Elmuntanyenc com un Àgora del present i del futur, és a dir, una mena

- d'Ateneu virtual, un fòrum de coneixement, intercanvi i relació per a tots els aficionats i amants de la cultura de muntanya en el seu sentit més ampli.
2. Què hem de trobar a El muntanyenc?. Informació, distracció i coneixement. És a dir, CULTURA en majúscula en el sentit més obert i transversal possible, vinculat al món de la muntanya i l'excursionisme, però sense cotilles.
 3. Una comunitat viva, dinàmica, connectada amb els sectors emergents i alhora amb els més consolidats, oberta a tots i tothom. Una comunitat que li dóna suport i forneix de continguts. Aquest és un repte clau i dur.
 4. Amb renovació generacional i obertura a joves i a les noves tendències, a les noves veus, noves manera de fer, entendre i actuar.
 5. Establint sinergies i complicitats amb propostes similars, altres mitjans i webs.
 6. Oberta a l'exterior. Fins ara El muntanyenc s'ha centrat a Catalunya. Un repte de futur serà obrir-se a l'exterior, a Espanya, Europa i la resta del món, tant en continguts, potser en llengües i en col·laboradors.
 7. Generant continguts. Cal donar espai a la reflexió i el pensament, aportar continguts elaborats i amb arguments, amb vocació d'ajudar a interpretar els canvis apassionats que vivim. El muntanyenc ha de servir per convertir la informació que ens envolta en coneixement.
 8. Amb la garantia del paraigua del CMSC, que fins ara ha actuat amb una gran generositat i que sens dubte ho continuarà fent.

Aquest premi que avui ens aplega ha de marcar una fita. Per una banda assenyala la maduresa i estabilització d'El muntanyenc, però per una altra hauria de marcar una inflexió per a una nova etapa. Per a un El muntanyenc més dinàmic, més ambiciós, amb més ressò i més viu. D'aquest Premi el millor seria que naixés una línia de futur, de projecció, de creixement i consolidació, i aquí queda encara molt camí per recórrer.

Acabo. Gràcies a tots. Al CMSC per allotjar i impulsar a El muntanyenc, a tots vosaltres per col·laborar-hi, a tots els lectors que des de l'anonimat de la xarxa l'acompanyen. Tanmateix no voldria acabar sense fer un especial esment al grupet que ha fet de motor fins ara, i m'agradaria personalitzar-ho en el Miquel Vilaplana, la pedra angular d'aquest projecte, l'ànima imprescindible que des de la seva discreció és el gran artífex d'El muntanyenc i que avui ens trobem tots aquí.

Res més, bon Sant Jordi a tots, i que puguem celebrar el futur d'El muntanyenc tots plegats més endavant.

Gràcies,

El Trofeu